

Istentisztelet Réde, 2020. december 27. vasárnap. Igehirdető: Bátki Márton Boldizsár

Ének: 485 Jézus Krisztus szép fényes hajnal

Imádság:

Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!
Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem!
Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.
Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.
Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem.
Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.
Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.
Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.
Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!
Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ámen!

Lekció: 100.zsoltár

Textus: Lukács evangéliuma 2 fejezet, 1-20 verse

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztus által!

Az idei karácsonyunk sok szempontból, különbözött az eddigi karácsonyainktól. Másképp voltak az Istentiszteletek, másképp vesszük az Úrvacsorát, maszkok rejtik az arcainkat. Nem mehetünk, rokontól rokonig, mert a félelem meghatározó tényezője lett a napjainknak. Pont emiatt idén talán, nem is úgy éltük meg a karácsonyt, ahogy szeretttük volna. Emberi szempontból nézve az idei karácsony nem volt az igazi. Sokunkban ott van a bizakodás, hogy majd jövőre jobb lesz. De Isten oldaláról nézve ez a karácsony is igazi volt, mert csak formájában változott az ünnep, tartalmában, üzenetében, lényegében nem! Mert ennek a karácsonynak is az volt az üzenete, hogy: Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen!

Isten előtt nem az számít, hogy hány ajándékot találtunk a fa alatt, nem az számít, hogy hány fogásos ebédeket és vacsorákat ettünk, hanem az, hogy mi töltötte meg a szívünket Karácsony ünnepén.

Érdekes jelenség a modern ember modern karácsonya, az elcsendesedés a várakozás ideje helyett, fut, rohan boltról boltra, és végül beesik az ünnepi asztal mellé, ott leül egy pillanatra, békességet mutat, majd az ünnepnapok elteltével ugyan úgy megy vissza a hétköznapi világába, mint ahogy megérkezett karácsonyra. Sokan hallják ilyenkor az üzenetet, de sajnos kevesebbek fogadják be azt. De hiszem, hogy mi, most akik itt vagyunk, azért vagyunk itt mert, már valami elindult bennünk, egy apró kis mag, gyökeret eresztett a szívünkbe, és mi szeretnénk, hogy ha hitünk felnövekedne nagy fává.

Ez a mai vasárnap egy nagyon különös, vasárnap. Ha szigorúan vesszük a dolgokat, akkor nyugodtan kimondhatjuk, hogy ma már nincs karácsony, eltelték az ünnep napjai. De nem az a

kérdés, hogy az ünnepnapok elteltek-e hanem az, hogy ami szívünk megtelt-e azzal a szeretettel, és békességgel, amit Isten kijelentett Jézus Krisztusban?!

Az a nagy kérdés, hogy mit viszünk magunkkal a Karácsonyból? Erre kérdésre, én nem tudok válaszolni, de mindenki tudja és érzi, hogy mi van a szívében. Milyen érzések kavarnak benne!

Az első karácsonykor, amikor megszületett az Úr Jézus, a Betlehemi istállóban, akkor angyal vitte a hírt a pásztoroknak, és ők először féltek! Ismeretlen volt számukra, a hírközlésnek ez a különös formája, megijedtek, de az angyal, bátorította őket: „Ne féljete, mert hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az ÚR Krisztus a Dávid városában.” Az üzenet, az örömhír a mennyei örömhír a pásztorok szívéig hatolt, és örömmel, vágyakozással indultak el Betlehembe. Miden vagyont a mezőn hagyva, minden félelmet és gondot maguk mögött hagyva mentek, hogy találkozzanak Isten fiával. Nem kerestek pompát, se gazdagságot, azt keresték, aki megváltja a világot! És meg is találták, pont, úgy ahogy az angyal megüzente nekik. Mert Isten az Ő ígéreteit mindig megtartja! És ez nem csak a pásztorok életében, nem csak a próféták életében, nem csak a zsidó nép életében, hanem kedves Testvéreim a mi életünkben is igaz!

Isten minden nekünk tett ígését, beteljesíti, azért mert szeret, azért mert abban a kisgyermekben, aki akkor ott Betlehemben született, mindannyian Isten gyermekei lettünk, nem érdemeinkért, hanem azért, mert Isten nagyobb a mi szívünknel! Mi fel sem foghatjuk, azt a nagy szeretetet, ami megjelent kétezer évvel ezelőtt, de csodálatos módon, ha fel nem is foghatjuk, érezni érezhetjük minden nap!

A pásztoroknak nagy utat kellett megtenniük, a pusztától Betlehemig, a félelemtől az örömig! De megérkeztek. Öröm töltötte el a szívüket, és ez az öröm határozta meg az Ünnepet! Akkor még nem volt piros betűs ünnep karácsony, akkor még nem volt kialakult ünnepi hagyomány, de már akkor is és azóta is az Üzenetet ugyan az! Az Isten szeretet, és megjelent az Ő üdvözítő kegyelme minden embernek!

A pásztorok szívükbe zárták ezt az üzenetet, és hirdették amerre jártak. Örömmel érkeztek meg az első karácsonyra, és még nagyobb örömmel mentek el. Azt olvassuk, hogy dicsőítették és magasztalták az Istent! Megérkeztek az ünnepre, eltelt az ünnep, a szívük pedig megtelt, és hirdették az örömhírt! Nagy utat tettek meg, félelemtől, magasztalásig! És ez az út példa kell, hogy legyen nekünk is. Nem mehetünk el úgy a karácsonyi ünnepből, ahogyan megérkeztünk oda, hiszen hatalmas dolgok történetek! Bűnös életünk, megbocsátást, örök életet nyert. Sötétségben éltünk, de az Úr Jézus születésének híre fényt hozott a sötét éjszakába, és világosságba vezet. Ennek a tükrében gondoljuk végig, milyen volt az idei karácsony! Forduljunk vissza az Istálló kapujából, nézzünk rá a kicsiny gyermekre, aki nagy dolgokat tesz majd az életében, azért, hogy mi éljünk, és szívünket töltsen meg a hála. Mert minden gond és nehézség ellenére itt lehetünk most is az Isten házába, fiatalok és idősek, nők és férfiak, egyaránt. Az örömhír mindenkinek szól, a hála lehetősége mindenkinek fel van ajánlva. Mindenkinek van lehetősége arra, hogy ez az idei karácsony igazi legyen. mindenkinek van lehetősége arra, még ha ajándék nélkül is érkezett, hogy megajándékozza az Úr Jézust, mert neki nem játék kell, vagy csoki, nem könyv. Noha szegény gyermekként érkezett, nem zokni az, amire vágyik, hanem a te bűneid, a te nyomorúságaid, a te összetört szíved kell neki, azért, hogy bűneidért eleget tegyen, nyomorúságodon segítsen, összetört szíved helyett új és hálás szívet adjon. Nem baj, ha csüggedten vagy szomorúan indulsz útra Betlehem felé az angyali

hívásra, az útitársak segítenek eljutni oda, de az ajándékot, magadat, neked kell oda adnod, és ha ezt megteszed, akkor úgy jössz majd el Betlehemből, ahogyan a pásztorok, te is hálás leszel, és úgy élheted majd az életet, hogy virágvasárnap kiáltasz majd hozsannát és nem nagypénteken feszítsd meg!-et. Hogy ezt miért mondom? Azt mondtam ez a vasárnap egy nagyon különös vasárnap. De nem árultam el teljesen, hogy miért az. De most megteszem, különös vasárnap, mert ma már nincs karácsony, még is szívünkben tart még az ünnep, és különös ez a vasárnap, mert így kettős ünnep lett, egyszerre örülünk a Betlehemi csodának, és bizony az üres húsvéti sírnak. Ebben a vasárnapban benne van az egész evangélium.

Megszületett az Úr Jézus. Feltámadt az Úr Jézus. És megszabadított az Úr Jézus.

Ahogy a pásztorok megszabadultak félelmeiktől és az angyalok ének élt a szívükben: „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség és az embernek jó akarat”

Úgy minket is megszabadít az Úr Jézus bűneinktől, félelmeinktől haragunktól, kételyeinktől, és bennünk is zenghet a hála ének a világ teremtetőjének, életünk oltalmazójának, és akár a már olvasott zsoltáron keresztül is magasztalhatjuk Istent és hirdethetjük tetteit:

*„Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön!
Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva
járuljatok színe elé!
Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott
minket, az övéi vagyunk: az ő népe és
legelőjének nyája.
Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba
dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok
nevét!
Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége
nemzedékről nemzedékre.”*

Karácsony napjai, elteltek, de az ünnep nem múlt el, mert szívünkben ott él tovább, a hála!

Isten emberré lett, érted és értem. És ha mégis úgy éreznéd, hogy elindultál, de nem találkoztál az Úr Jézussal, vagy, hogy szeretnél újra találkozni vele, akkor a lehetőség készen áll. Megterítettük az Úr asztalát, ahol titokzatos módon találkozhatunk Jézussal Lelke által! Mert neked is szól a meghívás: „Jöjjetek én hozzám, mindnyájan akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve és én megnyugvást adok néktek!” Legyen igazi az ünnep, töltsd el szívünket a hála! Magasztaljuk és dicsőítsük Istent, mert mindent úgy találunk, ahogyan azt Ő megüzente nekünk, így menjünk karácsony ünnepétől az örök élet felé, ahogyan a pásztorok is tették. Mert Krisztus megszületett!

Ámen!

Ének: 329 Itt állok jászolod felett